

Den gamle "Eg" er segnet

En af de mest vidende og ikke mindst mest markante biavlere lokalt er afdøet ved døden. Peder Pedersen fra Viborg sov stille ind d. 3. januar 2013.

Peder Hørup Pedersen, som var hans fulde navn, var født i Vindum, og allerede i en alder af 11 år, kom Peder ud at tjene på gårdene rundt på egnen.

Peder Pedersen var allerede fra sin tidligste ungdom interesseret i biavl. Peder har fortalt mig, at da han tjente som karl på landet, betingede han sig, når han skiftede plads, at han kunne have sine bier med. Kunne han ikke det, ville han ikke have pladsen.

Peder Pedersen blev min mentor, da jeg som helt ny biavler havde anskaffet mig en kasse bier. Det skete på følgende måde, som også giver en karakteristik af Peder Pedersen.

Jeg havde som sagt købt en kasse bier, mine første bier. Det viste sig, at de var stærkt inficerede med varoamider. Jeg henvendte til den lokale formand og biinspektør. Uden held. Da var der en biavler der sagde til mig: Prøv at ringe til Peder Pedersen. Det gjorde jeg, og et kvarter senere var Peder Pedersen ude for at afhjælpe problemet. Peder Pedersen var en meget hjælpsom mand over for nye biavlere. I den

samme forbindelse viste Peder Pedersen også en anden side af sit gemyt. Han ringede til den kyndige biavler, der havde synet mine bier og med stor vrede beklagede han sig, over vedkommendes manglende evner. Sådan kunne han også være.

Som sagt var Peder Pedersen meget hjælpsom over for nye biavlere. Her er et eksempel. I sæsonen 2007 skulle jeg have nye reservedele sat ind i mit ben, en knæprotese. I sagens natur kunne jeg ikke passe mine bier, der på det tidspunkt bestod af 3 stk. trugstader. Peder Pedersen passede dem, og da det blev tid til at slynge honning, kom Peder og hans søde og kærlige hustru Ingrid ud til mig for at tage honningtavler fra. Det var en stor gestus fra Peders og Ingrids side. I den samme forbindelse, må jeg nævne, at Peder havde rundet de

80 år, og mon ikke Ingrid var tæt på det samme?

Med til historien hører også, at Ingrid og Peder, hvis Peder havde levet, kunne have fejret kron-diamantbryllup her i 2013.

I gennem alle årene har Peder haft en stor og helt uvurderlig hjælp i Ingrid, både ved biavl og ikke mindst de år hvor de handlede med gas.

Som skrevet, blev Peder Pedersen min mentor indenfor biavl, han var en person, der havde en kolossal viden om bier og biavl. Ros, kan man ikke sige, var det mest anvendte middel i Peders pædagogik. Dog havde jeg den store fornøjelse at have både Peder og Ingrid på besøg sidste sommer i forbindelse med et "åbenthus" arrangement jeg havde i SDE regi. Her roste Peder Pedersen min biavl. Så blev det ikke større.

Vores forening har mistet et højt skattet medlem. Så skattet var han, at han var æresmedlem af SDE. Jeg tror, vi er mange, der vil savne hans indlæg i SDE-nyt.

Vore tanker går især til Ingrid, som har mistet sin mand og samlever gennem næsten 65 år.

Æret være Peder Hørup Pedersens minde.

Peter Th.